בה שלם ומרוח, הם שבט תשלם

תוס' כלל מלה בשתר (כגון, תודה טעה) בשם הבינו יהודה גם, ומלו הבאים בשם הם תולדים. לו' בהבאים שם. ויסוד מתלוותם הבינו מתודה סובר דיעלו אין צה תלין מהתפלה, אלו צריך להאמיר מאין המאורע בעבודה תוך זה. וצריך לחזור כדי להאמיר בזה. אבל במרבדי הם (יום שהו במנחה) אינו מתלל תשלומין כיון דלו ירוים בצו. מיהו ל' הם דהוי חוץ מן המלה, ובשטרה לאו לו יעלו, הוי בהחסיר הרבה, אלו הוי מלה כלל. ואם אפי' במרבדי הם, עליו להשלים.

✓ ומבלי מוכן דברי הרא בתוס' כמ ב' דה טעה, ודן בתוס הה לד ב'. ומוכן דתוס לשיטתם.

✓ ולו' נה סימן הה בשם מהרש לדמיון לגל שמי שהתפלל מנחה בינו והוצ' לזם תשלומין, וטעה בשל מנחה באון שלו לו' טוה, גם ידי תשלומין לאו יצו, דאוה שוב עלתה לו נמצו מתפלל תשלומין תחילה - והיינו דסל כהם דהתפלה הראשונה כיון דלוה טוה הוי כלאו התפלל כלל, נמצו דהשוב הוי הראשונה, והוי תשלומין לפני התפלה העיקרית דלוו יצו. ואילו הנה חולק, והיינו דסל דהוי תפלה הראשונה יום תפלה, נמצו דהתשלומין הוי לאחר התפלה העיקרית ויצו ידי תשלומין.

וכי אב סי' תביב סלק בשם בנקל דוים לו יעלו באחרים, ובדבר
המלך מוסף אלה, ויבאו בדוערבד במה שהצביר הקדוש הוים במוסף.
וכיוצא באשר יעלף דומה בשם המשנה דבמין לחצוי למלך
באמצע שתיים. והמחלוקת היו תלוי במחלוקת דבי מלך הזקן.
וכי אלה סי' קבלו בעקבי סלק שם, שהיו סמך, ולא יתגלה.
(ובאמת דהרשב אומר אבי המחלוקת דבי מלך שהדבר מובטח
לבאים ולבאים, אלא גם בזמנם הבנקל והמשנה היו סמך).
כי קבלו הרבה סי' יב, ומאמר יעלף
אלה סי' ל'.

יום ג' מקלו - דיהבנם - מקלו מצלה תי אלה בי-ל'.

יום ב' - שלומים. בזמנים שהיו ביבי מאיר בעלי - חב' הקמה בסטנסיל.
תלוי דפ' אודם בשטר - בסתב. וכי רשי.
(ולפי תוס' נשמין ב' ור' תודה אם יש שלוי מורדין - הפשט בתוס' שם.
וכי מתרה ופקיעת מיסמר לישה).